

Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ

11ο Μήνυμα

Ο Δαβίδ και η Αβιγαία Συμβολίζουν τον Μαχόμενο Χριστό και τη Μαχόμενη Εκκλησία

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Α΄ Σαμ 25:2-42, Εφ 5:25-27, 6:10-13,
Απ 19:7-9, 11-21, Εβρ 6:19, 10:19-20, 13:13

I. Το Α΄ Σαμουήλ 25:1β-44 αποτελεί μια καταγραφή του πώς ο Δαβίδ αντιμετώπισε τον Νάβαλ και την Αβιγαία:

- A. Σε αυτό το κεφάλαιο βλέπουμε τη σοφία της Αβιγαίας όταν καθυσύχασε τον Δαβίδ—Α΄ Σαμ 25:23-31.
- B. Ο Δαβίδ ανταποκρίθηκε στην έκκληση της Αβιγαίας με το να ευλογήσει τον Γιαχβέ. Ο Γιαχβέ την έστειλε να τον συναντήσει ευλογώντας την. Η Αβιγαία τον φύλαξε από το να μπει σε αίματα, και να εκδικηθεί με το χέρι του—Α΄ Σαμ 25:32-35.
- Γ. Η ομορφιά και η σοφία της Αβιγαίας κατέλαβε τον Δαβίδ, και μετά από το θάνατο του Νάβαλ, την πήρε ως γυναίκα του, και η Αβιγαία έγινε το όμοιό του στη μάχη—Α΄ Σαμ 25:36-44.

II. Ο Δαβίδ συμβολίζει τον μαχόμενο Χριστό στη μέση των παθημάτων—Α΄ Σαμ 25:28:

- A. Ο Δαβίδ συμβολίζει τον Κύριο Ιησού ως έναν άνθρωπο με παθήματα πάνω στη γη, πριν από την ανάσταση. Τα παθήματα του Δαβίδ ήταν για τη νίκη εναντίον των εχθρών οι οποίοι σφετερίζονται το βασίλειο και την κατοχή της καλής γης, που ήταν η βάση για την οικοδομή του Θεού—Ψλ 69:1-9.
- B. Η καθιέρωση του Δαβίδ από τον Θεό, φαίνεται με τις επαναλαμβανόμενες νίκες του πάνω στους Φιλισταίους. Έτσι, ο Δαβίδ είναι τύπος του μαχόμενου Χριστού—Β΄ Σαμ 5:17-25.
- Γ. Επειδή ο Γιαχβέ είναι ο Πολεμιστής που δίνει τη μάχη για μας και θριαμβεύει πάνω σε όλους τους εχθρούς μας, ο Γιαχβέ είναι ο θρίαμβος μας, η νίκη μας—Εξ 17:8-16.
- Δ. Ο Ψαλμός 110:5-6 αποκαλύπτει ότι, εκτός από το να είναι Βασιλιάς και Ιερέας, ο Χριστός είναι και Πολεμιστής:
  - 1. Την ημέρα της οργής Του κατά την επιστροφή Του, ο Χριστός θα είναι ο μεγαλύτερος Νικητής, που θα υπερνικήσει όλα τα έθνη, θα συντρίψει τους βασιλιάδες και το κεφάλι των εχθρών, και θα εκτελέσει την κρίση σε όλους όσους Του αντιτίθενται—Ψλ 110:1-2, 5-6.
  - 2. Σύμφωνα με την Αποκάλυψη 19:11-14, κατά την επιστροφή Του ο Χριστός θα είναι ο Μαχόμενος:
    - α. Ο Κύριος δεν θα μάχεται μόνος Του ενάντια στον Αντίχριστο και τους στρατούς των εθνών.
    - β. Ο Χριστός θα έρθει με τη νύφη Του, που είναι ο στρατός Του, και μαζί της θα πολεμήσει ενάντια στον Αντίχριστο και τα στρατεύματά Του—Απ 19:7-9.
- E. Ο Πολεμιστής Χριστός είναι ο νικηφόρος Χριστός—Ιω 12:31, Εφ 4:8, Εβρ 2:14:
  - 1. Στην επίγεια διακονία Του ο νικηφόρος Χριστός νίκησε τον διάβολο και κατέστρεψε τα έργα του—Μτ 4:1-11, Α΄ Ιω 3:8.
  - 2. Κατά τη σταύρωση Του ο νικηφόρος Χριστός έριξε τον άρχοντα του κόσμου τούτου, κατάργησε τον διάβολο, απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες, και κατάργησε το θάνατο—Ιω 12:31, Μτ 27:51, Εβρ 2:14, Κολ 2:15, Β΄ Τιμ 1:10.
  - 3. Η ανάσταση του νικηφόρου Χριστού αναγγέλλει ότι είναι νικηφόρος πάνω στο θάνατο—Β΄ Τιμ 2:8.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΥΣΑΛΛΩΣΗ

11ο Μήνυμα (συνέχεια)

4. Στην ανάληψή Του ο νικηφόρος Χριστός «αιχμαλώτισε αιχμαλώτους». Μας απελευθέρωσε από το χέρι του Σατανά που μας σφετεριζόταν, και μας έφερε στο ύψιστο μέρος στο σύμπαν—Εφ 2:6, 4:8.
5. Ο νικηφόρος Χριστός θα έρθει ως μαχόμενος Αρχιστράτηγος, ο Πολεμιστής, με τον στρατό Του για να πολεμήσει τον Αντίχριστο, τους βασιλιάδες κάτω απ' αυτόν, και τα στρατεύματά του στον Αρμαγεδδώνα—Απ 19:11-21.

III. Η Αβιγαία συμβολίζει τη μαχόμενη εκκλησία στη μέση των παθημάτων—Α΄ Σαμ 25:2-42:

- A. Από το Α΄ Σαμουήλ 25 και μετά, η Αβιγαία πάντα βρισκόταν στο πλευρό του Δαβίδ, τον πολεμιστή και τον ακολουθούσε στους πολέμους του—Α΄ Σαμ 25:40-42:
  1. Ο γάμος της Αβιγαίας με τον Δαβίδ συμβολίζει την εκκλησία που κατατάχθηκε ως ένας στρατός για πόλεμο—Εφ 6:10-20.
  2. Η Αβιγαία συμβολίζει τη μαχόμενη εκκλησία που πολεμά για τη βασιλεία του Θεού στη μέση των παθημάτων—Απ 1:9, 11:15, 12:10.
- B. Ο τύπος της Αβιγαίας απεικονίζει την ανάγκη μας να γίνουμε ένα με τον Χριστό μέσα στα παθήματά Του—Φιλ 3:10, Κολ 1:24, Απ 1:9:
  1. Οι θλίψεις του Χριστού έχουν δύο κατηγορίες: αυτή για την εκτέλεση της λύτρωσης, η οποία ολοκληρώθηκε από τον ίδιο τον Χριστό, και αυτή για την παραγωγή και την οικοδόμηση της εκκλησίας, η οποία χρειάζεται να αναπληρώνεται από τους αποστόλους και τους πιστούς—Κολ 1:24.
  2. Το γεγονός ότι ο Παύλος αναφέρει τις θλίψεις του Χριστού σε σχέση με τη διαχείριση του Θεού υποδεικνύει ότι η διαχείριση μπορεί να εκτελεστεί μόνο μέσω παθημάτων—Κολ 1:25:
    - α. Αν επιθυμούμε να συμμετέχουμε στη διαχείριση του Θεού, πρέπει να είμαστε έτοιμοι να υποφέρουμε—Απ 1:9, Β΄ Κορ 1:3-6.
    - β. Όλοι όσοι συμμετέχουν στην υπηρεσία της εκκλησίας ή στη διακονία πρέπει να είναι έτοιμοι να μετέχουν στις θλίψεις ενός οικονόμου. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να πληρώσουμε οποιοδήποτε τίμημα που είναι απαραίτητο για να ολοκληρώσουμε τη διαχείρισή μας—Β΄ Κορ 4:10-12, Ιω 12:24-26.
- Γ. Ο τύπος της Αβιγαίας απεικονίζει τη συμμετοχή της εκκλησίας με τον Κύριο Ιησού στον πνευματικό πόλεμο—Εφ 6:10-20:
  1. Η εκκλησία, που είναι το όμοιο του Χριστού, η νύφη Του, αποκαλύπτεται στην προς Εφεσίους 5:25-27, και αυτό το όμοιο γίνεται ο πολεμιστής, ο μαχητής, στην Εφεσίους 6:10-13:
    - α. Η Εφεσίους 5 και 6 θα εκπληρωθεί στην Αποκάλυψη 19.
    - β. Το σύνολο των νικητών γίνεται η νύφη, που είναι το όμοιο του Χριστού (Απ 19:7-9), και αυτό το όμοιο γίνεται ο στρατός του Χριστού που νικάει τον Αντίχριστο στον Αρμαγεδδώνα (Απ 19:11-21).
  2. Όχι μόνο πρέπει να εκπληρωθεί ο αιώνιος σκοπός του Θεού και να ικανοποιηθεί η επιθυμία της καρδιάς Του, αλλά και ο εχθρός του Θεού πρέπει να νικηθεί. Γι' αυτό, η εκκλησία πρέπει να γίνει πολεμιστής—Εφ 1:11, 3:9-11, 6:10-12.
  3. Ο πνευματικός πόλεμος είναι απαραίτητος επειδή το θέλημα του Σατανά αντιστέκεται στο θέλημα του Θεού—Μτ 6:10, 7:21, Ησ 14:12-14:
    - α. Η πηγή του πνευματικού πολέμου είναι η σύγκρουση ανάμεσα στο θείο θέλημα και το σατανικό θέλημα.

Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ

11ο Μήνυμα (συνέχεια)

- β. Όντας στην εκκλησία, η μάχη μας είναι να υποτάξουμε το σατανικό θέλημα και να νικήσουμε τον εχθρό του Θεού—Απ 12:11.
- 4. Ο Σατανάς φοβάται την εκκλησία, που είναι το Σώμα του Χριστού, ο συλλογικός πολεμιστής που πολεμά εναντίον του και ενάντια στο βασίλειό του—Ασμ 6:10, Εφ 6:10-20.
- 5. Ο Χριστός θα παντρευτεί εκείνους που θα έχουν δώσει τη μάχη εναντίον του εχθρού του Θεού για χρόνια—Απ 19:7-9, 11-16.
- 6. Οι νικητές που συγκροτούν τη νύφη του Χριστού δίνουν τη μάχη εναντίον όλων των εχθρών του Θεού και τους νικούν προκειμένου να φέρουν τη βασιλεία του Θεού—Απ 2:7, 11, 17, 26, 3:5, 12, 21, 11:15, 12:10.

IV. Ο τύπος της Αβιγαίας απεικονίζει έναν πιστό που πηγαίνει προς τον Ιησού έξω από το στρατόπεδο, φέρνοντας τον ονειδισμό του—Εβρ 13:13:

- A. Η Χριστιανική μας ζωή έχει δύο πτυχές—μια εσωτερική πτυχή και μια εξωτερική πτυχή—Εβρ 6:19-20, 13:13:
  - 1. Η εσωτερική πτυχή συμβολίζεται από τη Σουλαμίτιδα, και η εξωτερική πτυχή συμβολίζεται από την Αβιγαία—Ασμ 6:4, 10, 13, Εβρ 13:13.
  - 2. Αφενός, είμαστε μέσα στο καταπέτασμα, στα Άγια των Αγίων. Αφετέρου, είμαστε έξω από την πόλη, στο στρατόπεδο, μπροστά από τους ανθρώπους—Εβρ 6:19-20, 13:13.
    - α. Εσωτερικά, απολαμβάνουμε τον αναστημένο Χριστό, και εξωτερικά ακολουθούμε τον Ιησού—Εβρ 6:19, 13:13.
    - β. Όταν αγγίζουμε τον Κύριο στον εσωτερικό θάλαμο, στα Άγια των Αγίων, στο κρυμμένο μέρος, μπορούμε να παρομοιαστούμε με την Σουλαμίτιδα—Εβρ 10:19-20, Ασμ 1:4, 4:10, 6:13.
    - γ. Όταν μαρτυρούμε για τον Κύριο και δουλεύουμε για τον Κύριο στην εξωτερική μας καθημερινή ζωή, μπορούμε να παρομοιαστούμε με την Αβιγαία που περιπλανιόταν με τον Δαβίδ στην έρημο—Α΄ Σαμ 25:40-42.
- B. Κάθε μέρα μπορούμε να βιώνουμε αυτές τις δύο πτυχές—Εβρ 6:19-20, 10:19-20, 13:13:
  - 1. Βρισκόμαστε μέσα στο καταπέτασμα σαν τη Σουλαμίτιδα, ζώντας στα Άγια των Αγίων και απολαμβάνοντας τον αναστημένο και δοξασμένο Χριστό. Και βρισκόμαστε έξω από το στρατόπεδο σαν την Αβιγαία, ζώντας στον κόσμο και ακολουθώντας τον ταπεινό Ιησού—Εβρ 6:19-20, 13:13.
  - 2. Όπως η Σουλαμίτιδα και ο Σολομώντας, παραμένουμε στα ελεφάντινα παλάτια και έχουμε κοινωνία με τον Κύριο εσωτερικά, και όπως η Αβιγαία, εξωτερικά ζούμε και δουλεύουμε καθώς ακολουθούμε τον Δαβίδ στον πόλεμο και τα παθήματα—Ψλ 45:8, Α΄ Σαμ 25:40-42.
  - 3. Εκείνος που είναι μέσα μας είναι ο αναστημένος Χριστός, και Εκείνος που είναι έξω είναι ο Ιησούς, ο Ναζωραίος—Απ 1:17-18, Μτ 2:23.
  - 4. Εσωτερικά, έχουμε την απόλαυση της Σουλαμίτιδας στο κρυμμένο μέρος, και εξωτερικά έχουμε την ανοιχτή καθημερινή ζωή της Αβιγαίας.
- Γ. Όταν ένας πιστός στον Χριστό εξέρχεται από το καταπέτασμα, τον εσωτερικό θάλαμο κοινωνίας, είναι ικανός να λάβει την οδό του σταυρού και να ακολουθήσει τον πάσχοντα Ιησού—Εβρ 6:19, 10:19-20, 13:13:

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΥΣΑΛΛΩΣΗ

11ο Μήνυμα (συνέχεια)

1. Μόνο εκείνοι που εισέρχονται μέσα στο καταπέτασμα μπορούν να πηγαίνουν προς τον Ιησού, έξω από το στρατόπεδο και να φέρουν τον ονειδισμό του—Εβρ 6:19, 10:19-20, 13:13.
2. Ο αναστημένος Χριστός μέσα μας, μάς οδηγεί να ακολουθούμε τον πάσχοντα Ιησού—Εβρ 13:13.
3. Ο Κύριος Ιησού έχει περπατήσει την οδό του σταυρού και έχει εισέρθει στην ανάσταση, και τώρα οδηγεί εμάς, την Αβιγαία Του, να λάβουμε την οδό του σταυρού και να Τον ακολουθούμε έξω από το στρατόπεδο, φέρνοντας τον ονειδισμό Του—Εβρ 13:13.